

Vaše Honorability – drahí členovia vedenia a zástupcovia jednotlivých katedier,
vyučujúci, milí študenti, ctení hostia,
ale predovšetkým Vy – novopromovaní absolventi bakalárskeho štúdia!

Istý mladík vraj raz požiadal jedného významného a vážneho mudrca, aby mu prezradil, aké je
tajomstvo **pravej životnej múdrosti**.

Mudrc mladíkovi poradil, aby sa prešiel po jeho paláci, a aby sa po hodine vrátil.

„Chcem však iba jedno,“ zakončil mudrc a podal mladíkovi lyžičku, do ktorej kvapol dve
kvapky oleja. „Chod’ sa poprechádzať po mojom paláci s touto lyžičkou. Tie dve kvapky v nej
Ti však musia ostať!“

Keď sa mladík po hodine vrátil, mudrc sa ho spýtal: „Všimol si si tie gobelíny v mojej jedálni?
Páčila sa Ti architektúra mojich záhrad? A... čo povieš na tie vzácne pergameny?“

Mladík sa zahanbil a priznal sa, že nevidel nič. Dával iba pozor, aby nevyliat tie kvapky oleja.

„Nuž,“ povedal mudrc, „pekne sa vráť a venuj pozornosť divom môjho paláca.“

Mladík si vzal lyžičku a vysal sa znova na cestu. Začal obdivovať všetky umelecké diela.
Všimol si záhrady, obrazy, nábytok... Vrátil sa k mudrcovi a s nadšením mu vyrozprával
všetko, čo videl.

Mudrc si mladíka vypočul a spýtal sa: „No a... kdeže máš tie dve kvapky oleja, ktoré som Ti na
začiatku zveril?“ Mladík sa pozrel do lyžičky a zistil, že je prázdna.

„Dobre, poradím ti,“ zakončil mudrc. „Kto chce nadobudnúť pravú životnú múdrosť, potrebuje
mať otvorené oči na krásy tohto sveta, no zároveň nezabudnúť na tie dve kvapky oleja
v lyžičke.“

Milí naši absolventi,

pred malou chvíľou ste si prevzali svoje bakalárske diplomy a ja Vám chcem opäť – podobne
ako pred chvíľou jednotlivo a osobitne – povedať, že Vám **gratulujem**.

Gratulujem Vám a úprimne sa s Vami teším. Zvládli ste to.

Úspešne ste pred niekoľkými rokmi absolvovali prijímacie konanie; strávili ste množstvo dní –
a niektorí možno aj niekoľko noci – nad učivom; zúčastňovali ste sa desiatok rozličných
predmetov; písali rozličné práce a výstupy... a napokon ste to všetko zavŕšili 1. úspešnou
obhajobou bakalárskej práce a 2. štátnou skúškou.

Naozaj je dnes čo oslavovať.

Ak si však môžem pomôcť príbehom, ktorý sme pred chvíľou počuli... povedal by som, že sa Vám podarilo prejsť štúdiom na našej fakulte s tým, že Vám ostali pomyselné kvapky oleja na lyžičke. Najmä tie dve – štátna skúška a obhajoba bakalárskej práce.

Zároveň sa Vás chcem spýtať:

- Boli ste v našej univerzitnej knižnici, však? Keď do nej vojdete, takmer hneď pred sebou – smerom k výpožičnému pultu – sa nachádza busta jedného významného človeka. Vlastne ide o jedinú bustu, ktorú môžete nájsť v univerzitnej knižnici (áno, tu v aule máme bustu svätého Jána Pavla II., na rektoráte máme zas busty našich zakladateľov, ale na knižničných poschodiach sa nachádza len táto jediná). Chcem sa Vás spýtať: Komu tá busta patrí? Koho zobrazuje?
- Alebo poďme ďalej... Keď sa v univerzitnej knižnici dostanete na prvé poschodie, môžete si tam všimnúť jednu galériu so 113 nádhernými obrazmi. Viete, ktorý významný slovenský maliar ich namaloval?
- Alebo sa presuňme na našu fakultu: Viete, ktoré výročie vzniku tento rok oslavujeme?
- A prepáčte, nedá mi na záver nespýtať sa ešte jednu otázku: Koľkých fakultných podujatí ste sa dobrovoľne zúčastnili počas svojho štúdia? Bude to viac než sa dá zrátať na prstoch jednej ruky?

Milí naši absolventi,

prepáčte, mojím cieľom nie je teraz priniesť nejaký sumár výčítiek.

Naopak, chcem opätovne zdôrazniť, že Vám gratulujem a teším sa z toho, že dnes v rukách môžete držať svoje diplomy.

Zároveň však každý z nás vie, že ide o diplomy bakalárske a predpokladám, že pre väčšinu z Vás bude život na akademickej pôjde ešte pokračovať.

Dovoľte mi preto, aby som Vás nielen pochválil za to, že sa Vám podarilo ustriehnuť tie pomyselné dve kvapky oleja, ale Vám aj v dobrom pripomenul, že pri upretom zraku na svoje vlastné záujmy môžete zo zreteľa stratiť krásne a cenné skutočnosti, ktoré Vám bude život ponúkať.

Ilustruje to nielen spomínaný príbeh, ale aj živá skutočnosť, dokonca na mnohých významných univerzitách. Vezmime si ako príklad azda najprestížnejšiu univerzitu na svete – Harvard.

Je verejne známe, že na tejto univerzite dobré známky nestačia, aby sa šikovní študenti na ňu dostali.

Samozrejme, je dôležité mať dobré výsledky štúdia. Výberovú komisiu však na tejto univerzite (ale predpokladám, že to dnes platí aj o mnohých úspešných firmách, startupoch, organizáciách, médiách...) bude viac zaujímať,

- či ste sa angažovali v nejakých študentských aktivitách,
- či ste založili nejaký zaujímavý projekt alebo ste sa na ňom aspoň podieľali,
- čo hodnotné ste v poslednej dobe čítali a možno či ste aj niečo napísali,
- prípadne aké referencie o Vás môžu podať vaši vyučujúci, ľudia z vedenia a podobne.

Naozaj, až po týchto otázkach prídu na rad konkrétne školské výsledky a až potom nejaké brigády v hypermarketoch či na plavárni.

A ak si môžem dovoliť odhadnúť, čo komisiu v úspešnej firme či univerzite bude zaujímať najmenej, tak to budú zrejme stovky, ba tisícky hodín scrollovania sociálnych sietí, SMSkovania či sledovania krátkych vtipných videí.

Viem, nie sú to lichotivé slová a viem, že sa týkajú azda každého z nás, hoci v rozličnej miere. Nedá mi ich však dnes nepovedať, pretože som presvedčený, že **máme na viac**.

My – vyučujúci,

Vy – naši absolventi a mnohí naši budúci študenti,

a všetci spolu ako naša Filozofická fakulta Katolíckej univerzity v Ružomberku, na ktorú môžeme byť hrdí; respektíve: môžeme byť na ňu ešte viac hrdí, keď na tom budeme pracovať.

Naozaj som presvedčený, že Vaše absolventské diplomy, ktoré už teraz majú svoju váhu (viete, že za obdobie posledných dvoch rokov má naša univerzita najnižšie percento nezamestnaných čerstvých absolventov, pre ilustráciu: na druhom mieste sa za nami umiestnila Slovenská technická univerzita a na treťom mieste Univerzita Komenského), tak tieto diplomy majú šancu byť hmatateľným obrazom tejto hrdosti a spokojnosti.

Verím, a chcem veriť, že nám nestačí priemernosť.

Verím, že keď Vaši rodičia – prípadne manželia či blízki priatelia – stáli na začiatku Vášho štúdia, tak Vám nepovedali slová: „Chod' a buď priemerný/priemerná.“

Verím, že keď pri Vás stáli – a počas koronových rokov, ktoré Vaše štúdium sprevádzali, to bolo možno o to náročnejšie – želali Vám čo najlepšie výsledky a tešili sa s Vami vždy, keď sa Vám podarilo dostať o schodík nahor (a neostať stagnovať na tej priemernej línii).

Milí naši absolventi,

hoci som nebol dekanom našej filozofickej fakulty v čase, keď ste na nej začali študovať, chcem sa Vám úprimne poďakovať, že ste si ju vybrali.

Verím, že Vám mala šancu ponúknuť mnoho intelektuálnych podnetov, možností rastu, nových priateľstiev či duchovné zázemie – určite pre mnohých z Vás aj v osobe duchovného otca Jozefa Žvandu, ktorý nás po náročnej chorobe (avšak s pretrvávajúcim úsmevom na tvári) v tieto dni opustil, a na ktorého s vdácou a úctou spomíname.

Ďakujem všetkým, ktorí ste sa rozličným spôsobom angažovali a pomohli našej fakulte napredovať. Ďakujem všetkým pedagógom, ktorí Vám v tom mohli byť vzorom... a ďakujem aj všetkým ďalším (rodina, priatelia...) za Vašu, možno neraz neviditeľnú, pomoc a podporu pre svoje deti – našich študentov; ale aj za sprostredkovanú podporu pre našu fakultu a pre katolícku univerzitu vôbec. Možno aj tým, že šírite jej dobré meno.

Je dosť pravdepodobné, že sa na Vás v dohľadnom čase ešte s prosbou o podporu obrátim. Ako iste viete, čísla finančnej dotácie či demografickej krivky neveštia nič dobré... a preto – ak nechceme ostať na spomínanom priemere, lež ukázať životaschopnosť a relevantnosť – obávam sa, že bez Vás to nepôjde.

Veď ako sa hovorí: čo nič nestojí, za nič nestojí. **Budem preto vdáčný za každú dobrú radu, finančnú či materiálnu podporu, ale aj za modlitby.** Naozaj vrelá vdáka!

Milí naši absolventi,

- **tým z Vás, ktorí ste sa rozhodli študovať magisterské štúdium na nejakej inej univerzite, prípadne nebudete študovať (z rozličných dôvodov) ďalej,** chcem na záver naozaj zo srdca zaželať všetko dobré a deklarovateľ, že Vás kedykoľvek (či už na nejakom stretnutí absolventov, ale pokojne aj mimo neho) radi uvítame. Teším sa, že ste si vybrali pre štúdium našu fakultu a budem vdáčný, keď nám zanecháte spätnú väzbu o tom, čo sa Vám počas neho páčilo, prípadne nepáčilo.
- **tým absolventom, s ktorými sa budeme mať šancu stretávať aj počas magisterského štúdia,** chcem poďakovať za ich rozhodnutie a poprosiť ich, aby sa nebáli viac sa podieľať na živote našej fakulty. Verím, že už od septembra budete mať možnosť zapojiť sa do viacerých zaujímavých aktivít a určite aj vyjadriť svoj názor ku kvalite nášho vzdelávania – bude vypočutý. Pevne verím, že (1.) počas blížiaceho sa prázdninového obdobia načerpáte veľa síl; (2.) počas magisterského štúdia prehĺbite

svoju odbornosť, zručnosť i charakter; (3.) a že sa tu s nadšením s mnohými z Vás o dva roky opäť stretneme.

A ešte niečo... verím, že keď sa tu o tie dva roky stretneme, tak viacerí budú mať jasno v tom, komu patrí tá busta, ktorú máte hneď oproti sebe, keď vojdete do univerzitnej knižnice. :-)

Milí naši absolventi,

úplne na záver: gratulujem!

Teším sa a prajem veľa zdaru i Božích milostí.

Nech sa nám všetkým darí nachádzať tú pravú životnú múdrosť pri putovaní s lyžičkou po tej veľkej obrazárni sveta, ktorou je život.